(דף עה:) אך במי נדה יתחטא מים

שהנדה טובלת בהם וכמה הם מ' סחה

ורבינו ילחק פירש דנפקא מהא דדרשינן

בפ' במה חשה (שבת דף סד:) תהיה

בנדתה תהא בנדתה עד שתבא

טבילה כשמשתחרר ולא סגי ליה

בטבילה קמייתא וקשה דבהשולח (גיטין

דף מ.) אמרינן הכותב שטר אירוסין

לשפחתו ואמר לה נאי בו והתהדשי

בו משמע דמקודשת אע"ג דלא

טבלה וי"ל דאיירי כגון שטבלה

מקודם לשם שחרור שהעבילה של

שחרור קודמת לגט כדמשמע לקמן

דקתני ומטבילה לשם שחרור

ומשחררה ומותר בה מיד:

ובל דבר שחוצץ במבילה כו'

מקוה פשיטא ליה שאין לחלק בין נדה

לבעלה ובין טהרות דקאמר במקום

שהנדה טובלת ולענין חלילה תלי נדה

בטבילת טומאה וטהרה וי"ל דבחלילה

דאיכא מילי טובא דלא הוי אלא

מדרבנן כגון רובו ואינו מקפיד או

מעוטו ומקפיד אילטריך לאשמועינן

דבחלילה דרבנן נמי אין לחלק בין

לבעלה לטהרות ואיכא מילי דחלינה

דאמר בפ' בתרא דנדה (דף סו. ושם)

ה"מ לטהרות אבל לבעלה לא והיינו

ספק חלילה אבל ודאי חלילה אפילו

דרבנן לא הקילו לבעלה יותר

מלטהרות ובקונטרס לא גרס ליה

במסכת נדה משום הא דהכא:

קשים גרים לישראל (י) כספחת.

מלות וישראל למדין ממעשיהם ובמס׳

נדה (דף יג: ושם) פירש בקונטרם

עוד לשון אחר משום דכל ישראל ערבים זה בזה יוקשה דבפרק אלו

נאמרים (סועה דף לו:) משמע שלא היו

ערבין על הגרים דלא חשיב התם

ערבות של ערב רב ועוד י"ל דקשים

גרים לישראל לפי שמתערבין בהם

ואין שכינה שורה אלא על משפחות

המיוחסות שבישראל וי"מ לפי

שביותר הוזהרו ישראל על הגרים

ואין יכולין להזהר מאונאתן ש ב):

לפי שאין בקיאין בדקדוקי

ובגדה. תימה דלענין הכשר

לקמן קט:, כ) ע"ז עא: ערובין סב., ג) רש"ל מ"ז,

קלג א מיי׳ פי״ד מהל׳ איסורי ביאה הל׳ ב סמג לאוין קטו טוש"ע י"ד סימן רסח סעיף ב: קלד ב מיי שם הלי ט סמג שם טוש"ע שם סימן רסו סעי' ג: גאון דנפקא לן בק"ו ממגעה דטעון קלה ג מיי שם פי"ג הלי יג ופי"ב מהלי מקוחות הלי כב סמג שם טבילה וכ"ש היא עלמה ור"ת מפרש דנפקא לן מהא דדרשינן בע"ו מוש"ע שם סימן רסח סעיף ב: קלו ד מיי פי"ג מהלי

איסורי ביאה הל׳ ים: ים: קלז ה מיי׳ פ״ט מהל׳ מלכים הלכה ט: מנכים הנכה ט: קלח וז מיי פ"ב מהלי מילה הלי ג סמג עשין כח טוש"ע י"ד סי רסד סעיף ה: נמיסי או: שם גר ועבד מובלים. בכולי שמעתין משמע דעבד בעי קלמ חמיי פי"ג מהלי איתורי דיאה הלי יו סמג לאוין קטו טוש"ע שם סימן רסח סעי' ב: קם ט מיי שם הל' יב

סי' רסו סעיף ו: קמא י מיי' פ"ח מהל'

תורה אור השלם 1. כִּי יְרַחֵם יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּבְחַר עוֹד בְּיִשְׂרְאֵל וְהַנִּיחָם עַל אַרְמָתְם וְנָלְוָה הַגַּר עַלַיהָם וְנְלְוָה הַגֵּר עֲלֵיהֶם וְנְסְפָּחוּ עַל בֵּית יַעֲקֹב: ישעיהו יד א

ב. ותרא כי מתאמצת 2. ָבָּי הִיא לְלֶכֶת אִתְּה וַתֶּחְדֵּל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ: רות איח 3. וַתֹּאמֵר רוּת אַל כ. זויגענו דווג אַכ תִּפְגְעִי בִּי לְעָזְבֵךְ לְשׁוּב מֵאַחֲרָיִךְ כִּי אֶל אֲשֶׁר תֵּלְכִי אֵלֵךְ וּבָאֲשֶׁר תָּלִינִי אָלְין עַמֵּךְ עַמִּי וַאלֹהִיִּרְ אָלְין עַמֵּךְ עַמִּי וַאלֹהִיִּךְ רות א טז ית א טז 4. בַּאֲשֶׁר הְמוּתִי אָמוּת וְשְׁם אֶקְבֵר כֹּה יַעֲשָׂה יִי לִי וְבֹה יֹסִיף כִּי המִיח

יַפְרִיד בֵּינִי וּבֵינַף: יַפְרִיד בִּינִי וּבִינַף: רות א יז 5. וְהַסִירָה אֶת שִׂמְלַת יייסין די אָתג שְּקְּלָּת שְׁבְיָה מֵעְלֶיהְ וְיָשְׁבָּה בְּבֵיתֶךְ וּבְרְתָה אֶת אָבִיהְ אמה ירח ימים וְאַחַר כַּן מְבוֹא אַלִּיה וְבָעַלְתָה וְהִיְתָה לְרְּ וֹבְעַלְתָה וְהִיְתָה לְרְּ דברים כא יג לאשה:

תוספות ישנים

שתלא נפשו גבי ימול עובד כוכבים ואל ימול כותי לפי שהוא מל לשם הר גריזים ביאו להתם עדיף טפי לפי שהישראל עומד ע"ג של כותי: א) עוד יש מפרשים מק"ו [ממגעה] דכתיב (במדבר יט כה) יכבס בגדיו כ"ש היא עלמה שלריכה טבילה וי"מ דכתיב ומזה מי הנדה מכאן לנדה שלריכה מים: ב) עי"ם לפי שהקב"ה מעניש אותנו על ידם כשמטיבים מעשיהם ואומר כי הוא רואה שאין וחומר כי הוח רוחה שחין אנו נזהרים במצות כמותם אע"פ שאינם מזרע כשר כמונו: ומודיעין אותן עון לקט שכתה ופאה מפני שאנו חוששין פן יראו העניים באים בשדומיהם ללקוט לקט שכחה ופאה ויהרגו אותם כמו שהם עושים בדיניהם מפני שבן נח נהרג על פחות משוה פרוטה ולא ניתן להשבון

מיחתן ולא קרינן בהו (ויקרא ה כג) והשיב את הגולה ונהרגין בלא התראה דבן נח א"ל התראה. י"מ מודיעין אותן עון לקט

ניחא עון לקט וכו':

דף עת.) מעוברת שנתגיירה בנה אין לריך טבילה ואר"י דשאני התם

לא רוב מובה ולא רוב פורענות אואין מרבין עליו ואין מדקדקין עליו קיבל מלין אותו מיד נשתיירו בו ציצין המעכבין את המילה חוזרים ומלין אותו שניה נתרפא מטבילין אותו מיד ושני ת"ח עומדים על גביו ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות מבל ועלה הרי הוא כישראל לכל דבריו אשה נשים מושיבות אותה במים עד צוארה ושני ת"ח עומדים לה מבחוץ ומודיעין אותה מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות באד גר ואחד עבד משוחרר יובמקום שנדה מובלת שם גר ועבד משוחרר מובלין וכל דבר שחוצץ במבילה חוצץ בגר ובעבד משוחרר ובנדה אמר מר גר שבא להתגייר אומרים לו מה ראית שבאת להתגייר ומודיעים אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות מ"מ דאי פריש נפרוש ידא"ר חלבו ∘יקשים גרים לישראל כספחת דכתיב יונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב: ומודיעים אותו עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני: מ"מ א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן יהבן נח נהרג על פחות משוה פרומה ולא ניתן להשבון יי(ומודיעים אותו עון שכחה ואין מרבים עליו ואין מדקדקים עליו: אמר רבי אלעזר מאי קראה דכתיב יותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה אמרה לה אסיר לן תחום שבת יבאשר תלְכי אלך אסיר לן יחוד באשר תליני אלין מפקדינן שש מאות וי"ג מצות עמך עמי אסיר לן עבודת כוכבים ואלחיך אלחי מרבע מיתות נמסרו לב"ד יבאשר תמותי אמות סב' קברים נמסרו לב"ד ושם אקבר מיד סב' ותרא כי מתאמצת היא וגו': קיבל מלין אותו מיד: מ"ם ישהויי מצוח לא משהינן: נשתיירו בו ציצין המעכבין המילה וכו': כדתנן "יאלו הן ציצין המעכבין המילה בשר החופה את רוב העטרה ואינו אוכל בתרומה וא"ר ירמיה בר אבא אמר רב יבשר החופה רוב גובהה של עמרה: נתרפא ממבילין אותו מיד: נתרפא אין לא נתרפא לא מאי מעמא משום ידמיא מרזו מכה: ושני ת"ח עומדים על גביו: והא שא"ר חייא א"ר יוחנן גר צריך שלשה הא א"ר יוחנן לתנא תני שלשה: מבל ועלה הרי הוא כישראל לכל

בת ישראל ישראל מומר קרינא ביה გგგ וקידושיו קידושין: אחד גר ואחד עבד משוחרר: קסלקא דעתד לקבל עליו עול מצות ורמינהו במה דברים אמורים בגר "אבל בעבד משוחרר אין צריך לקבל אמר רב ששת לא קשיא הא ר"ש בן אלעזר הא רבגן דתניא יובכתה את אביה ואת אמה וגו' בד"א שלא קבלה עליה אבל קבלה עליה מטבילה יומותר בה מיד ר"ש בן אלעזר אומר אָע"פּ שלא קבלה עליה כופה ומטבילה לשם שפחות וחוזר ומטבילה לשם שחרור ומשחררה

ומותר שחרור דמשעה שטובל לשם עבדות שייך במצות דכתיב (דברים ה) למען ינוח עבדך ואמתך ועוד דגמרי' (חגיגה דף ד.) לה לה מאשה: שלא קבלה עליה. להחגייר: רופה ומטבילה לשם שפחות. דכל טבילות עבדים על כרחן היא: ומשחררה. ומטבילה לשם שחרור בע"כ:

ד) וסנהדריו מט:ו. ה) ושם מוש. ו) ולטיל למש. ז) להמו עא: שבת קלו., ה) [לקמן קכ: קכא.], ט) [לעיל מו:], לריך לקבל עליו עול מצות: אחד גר י) [אין הפירוש שמותר לבא עליה מיד דהא בעינא ואחד עבד משוחרר. לקמן מפרש להמתין ג' חדשים ע' כ"מ פ"ח מהלי מלכים דין ה], כ) [דף ע.], ל) בס"ח: משומד, מ) בס"ח נוסף: רשע. () וע׳ מוספות חגינה ד"ה לא נלרכה ותו עת. ד"ה מכאון, ם) ול"ל והקשהן, ע) ווע"ע

גליון הש"ם גם' קשים גרים לישראל כספחת. וכרמב"ם פי"ג הלי י"ג מהלי א"ד אימא

מוס׳ קידושין ע: וכנדה יג:

ל"ה קשיםן,

הנהות הב"ח (ל) רש"י ד"ה לישנא שסופו שילקטו: (ב) תום' ד"ה קשים גרים לישראל כספחת. נ"ב עיין בתוס' פ' י יוחסין דף ע ע"ב:

מוסף רש"י

. דאי פריש נפרוש. שאס כא לחזור כו יחוול (רות א נוז). קשים גרים לישראל כספחת. שאינם זהירים במלות והרגילים אצלם נמשכים אללם ולומדים מן מעשיהם (קדושין ע: ובעי"ד לקמן קס:) או: שאין בקיאין בתלות ומביאי פורענות, ועוד שמא למדים ישראל ממעשיהן, מפי מורי הזקן, ויש אומר שכל ישראל ערבים זה בזה, ולאו מילתא היא שלא נחטרבו בשביל הגרים, דאמרינן במס׳ סוטה (לו:) נמצא לכל אחד מישראל שש מאות מלף ושלשת אלפים ותק"נ בריתות, שכולן נתערבו זה בזה, אלמא לא נתערכו על הגריס (נדה יג:). בן נח נהרג על פחות משוה פרוטה. כן נח שגול את ישראל פחות משוה פרוטה, אע"ג דגבי ישראל לאו ממונא הוא דמחלי עליה, גבי עובד כוכבים ממונא הוא הוא הוא ובן נח נלטוה על הגול וכן נמ ננפוני שני שבות בסנהדרין (נו.) ואוהרה שלהן זו היא מיתתן ול היא מיתחן ואין לריכין התראה (ע"ז עא:) ואשמועינו ר' ייייי עה:) ואשמועינן ר' יוחנן דעכו"ם לא מחיל אפילו אפחות משוה פרוטה והוי לופנות לנקוט פרוקט יוטור גזל לדידהו (ערובין סב.). ולא ניתן להשבון. דגני כתיב השבה, הלכך כיון שטבר נהרג ואינו משלח שעצו נאג והינו נשכם (שם) ולא מחייב לאהדורה להאי ישראל דהא מחיל עליה (ע"ז עב.). אמר לה מה שאמרה לה נעמי ורוו חוך לתחום בשבת (שם).

מבוביר אותו מיד. משמע שהמילה קודם טבילה וכדאמר לא רוב הטובה. לפי שילר הרע מחזר אחריהן כדאמרי' במס' סוכה אין גר עד שימול ויטבול ותימה דאמר בהערל (לקמן (דף נב:) ושמא חזוח דעתן עלייהו ויחטאו: ואין מרבין עליי. דברים לאיים עליו שיפרוש: ליצין. חתיכות בשר שלא נפרעת המילה דאכתי לא חזי למילה: במקום שהגדה שובלת. טבילת נדה כהלכתה: ומודיעין אותו מקצם מצות. דהשתא ע"י טבילה הוא נכנס לא כתב קרא בהדיא ופי' רב יהודה לכלל גירות הלכך בשעת טבילת מצוה

למאי הלכתא אקשינהו: ובמקום שנדה טובלת. בארבעים סאה: שם גר ועבד משוחרר טובלין. ואע"פ שאין טבילתו משום טומאה וטהרה כשאר טבילות: חולן בגר ועבד משוחרר ובנדה. לבעלה. ואע״פ שאין טבילתן לענין מגע טהרות כשאר טבילות: דאי פריש. שלא יתגייר: נפרוש. ולא איכפת לן: דאמר מר קשים גרים לישראל כספחת דכתיב ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב. לשון ספחת שאוחזין מעשיהם הראשונים ולומדים ישראל מהם או סומכיו עליהם באיסור והיתר: ומודיעין אוחו עון לקט שכחה ופחה. שלח יחמרו עניים הללו הלוקטין פאת שדה גזלנים הם ועומד עליהם והורגם בדיניהם שבני נח הוזהרו על הגזל בסנהדרין (דף נו.) ואוהרתן זו היא מיתתן דלא בעו התראה לפיכך בן נח נהרג על פחות משוה פרוטה דעובד כוכבים קפיד על דבר מועט ולגבי ישראל הויא מחילה: ולא ניתן להשבון. אינו בחזרה אלא נהרג דגבי ישראל כתיב והשיב את הגולה אשר גזל (ויקרא ה) אבל בני נח אמרינן בסנהדרין (דף נח:) אוהרתן זו היא מיחחן וכיון שעבר על אחת מז' מלות נהרג: לישנא אחרינא מודיעים אותו עון לקט שכחה ופאה. הואיל והן מקפידים על הממון כ"כ כדאמר דנהרג על פחות משוה פרוטה מודיעין אותו עון לקט כו׳ שמא יחזור בו מלהתגייר. ולשון זה עיקר דאי משום טעמא קמא מאי לשון עון לקט שכחה ופאה יודיעוהו (4) שילקטו עניים בשדהו: אסיר לן יחוד. להחייחד עם אשת איש: ב' קברים. אחד לנסקלים ולנשרפים שהרשיעו בעבירות חמורות ואחד לנהרגים ולנחנקים שאין מיתתן חמורה ואינם רשעים כל כך: עטרה. שורה גבוחה שסביב הגיד וממנה הולך ומשפע למעלה ולמטה: רוב גובהה. של אותה שורה ולא תימא רוב היקיפה: ואין אוכל בתרומה. אם כהן הוא דכהן ערל אסור בתרומה כדאמר לקמן בפרק הערלי: מרזו מכה. מכבידין את חולי המכה כמו מטרא רזיא לאילני במסכת תענית (דף ג:): דאי הדר ביה. לקדמותו ואח"כ קדש בת ישראל מקודשת ולריכה גט דישראל מומרט קידושיו קידושין דישראלש הוא: קם"ד. דהאי דאקיש שיחרור של עבד לגירות העובד כוכבים לקבל קאמר שבשעת טבילת שחרור העבד לריך להודיעו מקלת מלות: אבל עבד אין לריך לקבל. בשעת

נקבה עם זכר שאינו אישה (שם). מפקדיגן שש מאות וי"ג מצות. עמינו מובדלים משאר עמים בתרי"ג מלות (שם). אלו הן ציצין לאטות של בשר שנשארו מן מעלה (שבת קדו). העטרה. היא שפה גבוה התקפת את הגיד סביב וממנה משפע ויורד לראשו (שם). ואינו אוכל בתרומה. אם כהן הוא, דילפינן ביבמות (ע.) שערל אסור בתרומה (שם). רוב גבוהה. לא מימא רוב העטרה דקתני מתני רוב היקפה אלא אפילו רוב גובהה במקום אחד (שם קדה) אע"ג דאין רוב היקפה (לקפון עא:). דמיא מרדו מכה. מחזקות ומגדלות כאב המכה, וחברו מיטרא רזיא לאילני במס' תענית (לקפון קב:). גר צריך שלשה.

ישראלים שמקקין לו להטבילו ולהודיעו מקלת מלות קלות וחמורות (קדושין שב:).

דבריו: למאי הלכתא ידאי הדר ביה ומקדש